

УДК 005.52: 005.9

**Аналіз сучасних аналітичних методів управління діяльністю
підприємства**

Міненкова О.В.

Ускладнення геополітичних, економічних умов розвитку, нові цикли світової фінансово-економічної кризи, соціальне напруження в Україні – все це негативно позначається на діяльності вітчизняних підприємств та вимагає застосування нових методів і підходів в їх управлінні.

Враховуючи, що класично всі методи управління розділяються на адміністративні, економічні та соціально-психологічні, то існуючі практичні методи управління можна віднести до однієї з трьох груп. Звичайно, основне місце серед цих методів управління займають економічні методи, а саме найбільш поширеними є ті, що ґрунтуються на плануванні, аналізі, ціноутворенню та фінансуванню. Часто фахівці говорять що методи управління слід відрізнити згідно їх відношенню до трьох основних видів управління: виробничого, економічного і організаційного [1, с. 16 – 20]. Згідно задач, які першочергово розв'язує той чи інший метод слід встановлювати його приналежність до відповідного виду управління.

Проблемам розроблення та удосконалення методів управління діяльністю підприємств присвячено багато праць як вітчизняних вчених, так і вчених країн ближнього та дальнього зарубіжжя, таких Гриньова В.М. [2], Дороніна М.С. [3], Кизим М.О.[4], Пилипенко А.А., Малярець Л.М.[5], Каплан Роберт С.[6], Нортон Дейвид П, Нили Энди [7], Адамс Крис, Кеннерли Майк, Фелпс Боб [8] та інші. Проте багато питань залишається невирішеними, таких наприклад, як налаштування методів управління, які добре себе зарекомендували в країнах Європи і Америки, на особливості наших умов господарювання.

Сучасні методи управління на крупних вітчизняних промислових підприємствах ґрунтуються на концепціях та методологіях інформаційних систем, які знайшли своє широке застосування в компаніях, фірмах країн дальнього

зарубіжжя. Так на великих і середніх вітчизняних підприємствах набули поширення ERP-системи, які автоматизують переважну більшість функцій управління і вважається, що саме вони надають найбільш достовірну інформацію про підприємство, але при цьому вони мають істотні недоліки, а саме: трудомісткість впровадження, супровіді ERP-систем не повністю охоплюють всі підрозділи підприємства, містять не достатньо аналітичних інструментів для одночасної обробки інформації, інформація, що обробляється стосується лише внутрішніх процесів управління. Сучасні інформаційні системи управління в основному спираються на універсальні концепції зберігання інформації, такі як OLAP-супровід і засоби інтелектуального аналізу даних (Data Mining). Та сьогоднішній день поряд з ERP-системами на підприємстві впроваджують й інші, а саме SCM, CRM, автоматизовані системи управління технологічними процесами (АСУТП), системи автоматизованого проектування (САПР), системи зберігання даних про виробу (Product Data Management – PDM) та інші, але ядром залишається ERP-система, оскільки саме вона реалізує всі основні функції управління: планування, облік господарських операцій, оцінка та аналіз всіх видів діяльності підприємства, організацію, контроль і контролінг та інші.

Окремо слід сказати про один із самих сучасних методів управління промисловим підприємством MRP II (Material Requirement Planning), який використовується для найбільш ефективного планування ресурсів підприємства, фінансове планування у вартісних одиницях вимірювання, операційне планування в натуральних одиницях вимірювання та містить різні інструменти моделювання та дозволяє здійснювати на основі оперативної інформації довгострокове, оперативне та детальне планування, своєчасне надходження інформації про результати поточної діяльності, оптимізувати матеріальні та виробничі потоки, фінансове відображення діяльності підприємства, скорочення невиробничих витрат. На основі концепції MRP II появилась нова методологія ERP (Enterprise Resource Planning) – планування ресурсів підприємства, відмінністю якої є орієнтація на роботу з фінансовою інформацією і можливість планування не тільки виробничих, але й інших ресурсів підприємства. Додатково до існуючих

функцій MRP II концепція ERP має такі функції: прогнозування попиту, управління проектами, ведення технологічної інформації, управління витратами, управління фінансами, управління кадрами.

Якщо слідувати послідовності етапів розвитку даних двох концепцій, то наступним розвитком є концепція APS (Advanced planning and scheduling) – розширене управління виробничими графіками. Виникнення даної концепції обумовлено підвищенням динамізму сучасних виробничих систем та як особливою відмінною характеристикою їх відмічають використання сучасних методів оптимізації.

Однією з останніх розробок концепцій є концепція CSRP (Customer synchronized resource planning) – планування ресурсів, що синхронізовано зі споживачем, відмінністю якої є те, що при плануванні і управлінні підприємством можна і необхідно враховувати не тільки основні виробничі і матеріальні ресурси, але і всі ті ресурси, які зазвичай розглядаються як допоміжні, як, наприклад, ті, що є елементами всього життєвого циклу товару.

Всі названі концепції мають загальні недоліки: не можливо охопити всі види діяльності підприємства та описати їх властивості у вигляді ознак в інформаційних системах підприємства; розробку та ухвалення управлінського рішення здійснює людина, а не комп'ютер. Тому ефективність виробничо-господарської діяльності обумовлюється дією методів, механізмів та інструментів управління, які повніше реалізують функції управління – планування, організацію, оцінку і аналіз, контроль і координацію й мотивацію. Ефективне управління підприємством можливо лише за наявності всеохоплюючої системи об'єктивної оцінки діяльності підприємства. Результати такої оцінки дозволяють встановити масштаб і зміну спрямованості в управлінні діяльністю підприємства, прогнозувати їх вплив на ключові функціональні підсистеми підприємства, ухвалювати відповідні управлінські рішення щодо підвищення та підтримки рівня ефективності управління діяльністю, вибирати методи, способи, інструменти управління діяльністю підприємства.

Загальним недоліком класичних економічних методів управління є їх

орієнтованість тільки на фінансові показники, що призвело до послаблення стратегічного управління на підприємствах та бачення їх як цілісних систем, розвиток яких забезпечується різними сферами діяльності підприємства. В якості існуючих проблем управління ефективністю і її вимірюванням є не врахування в достатній мірі означені побажання та потреби самого підприємства, задоволення яких залежить від зацікавлених сторін, а саме: інвесторів, клієнтів, посередників, персоналу підприємства, поставщиків, регулятивно-правових органів, впливових груп та різних альянсів партнерів [7, с. 9]. До складу проблем також відносять – неузгодженість критеріїв ефективності зі стратегіями підприємства, процесами та можливостями, направленими на задоволення потреб і бажань сторін. Як недолік існуючої системи вимірювання ефективності є виокремлення навмання якогось внутрішнього критерію ефективності, абстрагуючись від того, що він є лише частиною цілої, єдиної системи. Для усунення недоліків старих економічних методів управління в останні десятиліття появилось багато нових методів управління.

Про роль нових аналітичних методів управління Пітер Друкер говорить так, що вони забезпечують керівництво підприємства інформацією, яка дійсно потрібна керівникові [9, с. 11 – 31]. Така діагностична інформація розрізняється чотирьох типів: базовою інформацією, інформацією про продуктивність, інформацією в області спеціалізації та інформацією про розподіл ресурсів. Саме така інформація необхідна для розробки концепції управління на підприємстві та його ефективних інструментів. До базової інформації відносять значення фінансових показників, а також облік витрат за видами діяльності. Для отримання об'єктивної інформації про продуктивність рекомендують використовувати новітній інструмент – бенчмаркінг, який передбачає порівняння власних показників з кращими в галузі або світі.

Враховуючи керівників перебільшувати прибуток, становить під сумнів основні показники діяльності підприємства, на які орієнтується ринок – про це переконаний Роберт Дж. Екклз в своїй роботі «Манифест революції в оцінці роботи кампаній» [9, с. 32 – 51]. Впровадження методу обліку витрат по видам

діяльності – метод ABC (activity-based costing) на підприємстві дозволяє стати йому прикладом для всіх решти. Саме цей метод дозволяє виявити проблеми на підприємстві в розрізі вартості продукції, що виробляється, конкретизувати види діяльності, які не збільшуючи цінність продукції, призводять до збільшення витрат на його виробництво, визначити на скільки слід понизити ціну товару, щоб збільшити обсяг його продаж. Але управління витратами дозволяє не тільки догнати кращі підприємства, але й стати їх лідером.

Досвід багатьох підприємств дальнього зарубіжжя свідчить, що перехід їх від централізованого управління і ієрархічної функціональної структури до системи міжфункціональних робочих груп має супроводжуватись відмовою від традиційних показників ефективності, коли відділ маркетингу відслідковує показники ринкової частки, виробничий відділ – запаси, фінансовий відділ – витрати і т.д. Практикою провідних фірм і кампаній доведено, що слід акцентувати увагу на показники процесів, саме чим займаються функціональні робочі групи. Така система показників є «панеллю приладу», яка дозволяє самій робочій групі оцінювати досягнутий прогрес, а не тільки керівництву, діагностувати свій внесок в досягнення результату, моніторити проміжні досягнення, мати обмежену кількість показників.

Проривом в розробці та впровадженні нових методах управління підприємством стала збалансована система показників (*Balanced Scorecard*), розроблена Р. Капланом і Д. Нортонем [6]. Необхідність вирішення двох важливих проблем: проблеми ефективної оцінки результатів діяльності підприємств та проблему успішної реалізації стратегії спонукали авторів відійти від традиційних процедур оцінювання, орієнтованих виключно на фінансові результати, що є запізднюючими індикаторами, доповнив їх опереджаючими індикаторами. Збалансована система показників (ЗСП) забезпечує виконання таких управлінських функцій, як: аналіз, планування, організація, регулювання, стимулювання, навчання, координація та контроль. ЗСП може розглядатися як складова системи управління й може бути її базисом.

Засновниками методу була обґрунтована структура збалансованої системи

показників, яка містила складові: фінансову, клієнтську, внутрішніх бізнес-процесів і навчання й розвитку. Клієнтська складова має визначати купівельну цінність виробленого товару та його обслуговування для операційного удосконалення на підприємстві, забезпечення лідерства товарів та тісного зв'язку з клієнтами. Цілями клієнтської складової є розробити нову продукцію, швидко реагувати на зміни потреб споживачів, стати основними постачальниками своїх клієнтів та стати партнерами своїх клієнтів. В складовій внутрішніх бізнес-процесів визначаються ключові процеси підприємства, які мають удосконалюватись для продовження функціонування та створення цінностей як для клієнтів, так і для самого підприємства. Цілями складової внутрішніх бізнес-процесів є удосконалення технології, удосконалення виробництва, підвищення продуктивності праці в проектуванні, оновлення асортименту продукції. Цілями складової навчання й розвитку є стати лідером в області технології, удосконалення виробничих процесів, орієнтація на продукцію, скоротити час виходу на ринок. Показники фінансової складової демонструють наскільки результативно функціонує підприємство, реалізуючи обрану стратегію, що забезпечується іншими складовими. Фінансова складова забезпечує успішне функціонування та розвиток підприємства.

Для врахування особливих умов діяльності вітчизняних підприємств складові збалансованої системи показників можуть бути іншими. Наприклад, існують позиції щодо введення додаткових складових: міжпартнерських бізнес-процесів відображення цілей створення об'єднань підприємств та технологічних процесів, а складову навчання та розвитку замінити потенціалом підприємства, враховувати вплив факторів зовнішнього середовища [10, с. 54 – 83]. Необхідність впливу факторів зовнішнього середовища виникає в умовах кризи, коли слід визначати не тільки загрози зовнішнього середовища, але і рушійні фактори внутрішнього середовища, що спроможні компенсувати негативний вплив та забезпечити вихід підприємства з кризи.

Незважаючи на очевидні переваги збалансованої системи показників як сучасного методу управління існують причини, які істотно гальмують їх

впровадження на вітчизняних підприємствах. Цими причинами є відсутність чітко визначеної стратегії, не достатня інформованість керівництва підприємства про переваги збалансованої системи показників, що спонукає не бажання організаційно змінюватись, а отже, відсутність підтримки процедур впровадження з боку керівництва, залучення некваліфікованих консультантів для пояснення та впровадження методу, не достатній досвід роботи даного методу на підприємствах України, відсутність обґрунтованого методичного забезпечення та відповідних інструментів, процедур, засобів впровадження.

За Р. Капланом і Д. Нортонем ЗСП трансформує місію і загальну стратегію організації у систему взаємопов'язаних показників ефективності, яка задає формат для стратегічної системи оцінки та управління [6]. Пол Р. Нівен розглядає концепцію збалансованої системи показників в трьох аспектах: як систему оцінки, систему стратегічного управління та потужний інструмент розповсюдження інформації [11, с.15].

В загальній системі управління підприємством оцінка діяльності є необхідною та найважливішою складовою. В табл. 1.1 представлено завдання, принципи оцінки діяльності підприємства за збалансованою системою показників.

Таблиця 1.1

Завдання та принципи оцінки діяльності підприємства на основі ЗСП

Завдання оцінки діяльності підприємства на основі ЗСП	Принципи оцінки діяльності підприємства на основі ЗСП
1) вивчення характеру дії економічних законів, визначення закономірностей та тенденцій розвитку економічних систем макrorівня; 2) комплексне обґрунтування всіх процесів і стратегій підприємства; 3) контроль за досягненням цільових орієнтирів діяльності, за ефективністю використання ресурсів; 4) пошук резервів підвищення результативності економічної системи підприємства; 5) підвищення ефективності поточного управління підприємством; 6) розробка плану розвитку підприємства; 7) порівняльна оцінка в динаміці та в сукупності підприємств; 8) визначення стратегічних розривів;	- інтегрованість у загальному системному аналізі (система оцінки повинна мати цільовий характер та органічно поєднувати специфіку бізнесу й пріоритети власників); - науковий характер досліджень (у процесі оцінки слід орієнтуватися на використання сучасних, достатньо теоретично обґрунтованих методик і заходів); - комплексність (оцінка тільки одного чи двох бізнес-процесів не може відобразити загальні результати діяльності підприємства, що зазвичай формуються у двох чи трьох взаємозв'язаних сферах; крім того, кінцеві висновки мають урахувати весь спектр факторів впливу на об'єкт досліджень); - системність (створення системи оцінки діяльності підприємства є економічно

<p>9) одночасне досягнення багатьох критеріїв в діяльності; 10) побудова індикативної панелі управління на основі ієрархічної системи показників.</p>	<p>вигідним тільки на постійній основі); - об'єктивність (для побудови системи оцінки слід користуватися тільки точними, реальними фактами, методами та заходами, що мінімізуватиме суб'єктивність дослідників чи неточність оцінок); - конкретність (кожний етап оцінки економічних явищ повинен мати конкретне цільове спрямування); - точність, оскільки система оцінки має відтворювати реальні економічні процеси; - своєчасність (слід постійно враховувати динамічність господарської діяльності, а також статичний характер будь-яких оцінок); - ефективність (моделюючи систему оцінки, потрібно постійно порівнювати позитивні наслідки її існування та поточні витрати на підтримання її функціонування).</p>
---	--

Узагальнюючи викладене, можна сказати, що ЗСП надає підприємствам зовсім новий аналітичний інструмент управління, який дає змогу переводити бачення організації та її стратегію в набір взаємопов'язаних збалансованих показників, що оцінюють фактори не тільки поточного, а й майбутнього розвитку організації. Проте слід сказати, що збалансована система показників є обмеженими з точки зору об'єкту вимірювання, оскільки вони враховують лише чотири перспективи: фінанси, клієнти, внутрішні бізнес-процеси, інновації й навчання. Проте існують й інші зацікавлені сторони, які також впливають на діяльність підприємства, на її спроможність ефективно працювати.

Розвитком методу збалансованої системи показників є метод стратегічних карт, який також обґрунтований Р. Капланом і Д. Нортеном [6]. Стратегічні карти як спосіб опису та представлення стратегії призначені для приведення відповідності наявних ресурсів на підприємстві до формування та реалізацію стратегії на основі існуючих причинно-наслідкових взаємозв'язків. Відмінність методу збалансованої системи показників від методу стратегічних карт демонструє «рівняння» [6, с. 6]:

$$\{\text{Видатні результати}\} = \{\text{Стратегічні карти}\} + \{\text{Збалансована система показників}\} + \{\text{Стратегічно орієнтоване підприємство}\}.$$

До числа прогресивних сучасних моделей вимірювання ефективності відноситься і піраміда «*SMART*», яка є методом стратегічного аналізу вимірювань і звітності, системою результатів і визначальних факторів, але вона не знайшла належного визнання серед ефективних методів управління на вітчизняних підприємствах [7]. До нових методів моделей і методик управління ефективністю відноситься додана біржова вартість акцій, обчислення собівартості за обсягом господарської діяльності, вартість якості, порівняльний аналіз. Модель ділової переваги об'єднує результати, які легко можна обчислити з існуючими можливостями, які складно оцінити.

Концепція методу збалансованої системи показників отримала розвиток в концепції методу побудови призми ефективності, який розширений за рахунок врахування зовнішніх зацікавлених сторін, утворюючи високорівневу систему діяльності підприємства разом з переліком критеріїв загального характеру.

Засновники методу «призми ефективності» Енді Нілі, Кріс Адамс та Майк Кеннерлі вважають, що перевагою даного методу є направленість її на концентрацію уваги на критичних проблемах підприємства [7].

Слід зауважити, всі сучасні методи управління ґрунтуються на вимірюванні величин в економіці. Всім відома фраза: «Не можна управляти тим, що не можливо виміряти». На підприємстві проблеми вимірювання відносять до вимірювання ознак інтелектуального капіталу, цінності досліджень і розробок, цінності тривалості роботи з клієнтом, ефективністю торгівельної марки, інноваціями та іншими. Проблеми вимірювання пов'язані і з труднощами у виборі правильних показників випередження та відставання, вибором контрольних точок для порівняльного аналізу з конкурентами, збалансованості фінансових та не фінансових показників, послідовністю застосування критеріїв в організаційних структурах, охопті інтересів різних груп, використання відповідної кількості критеріїв, послідовність застосування критеріїв в регіонах, виділення важливих факторів, рушійних цінностей.

Вважають, що системи вимірювання ефективності ґрунтуються на чотирьох процедурах. Перша процедура пов'язана з розробкою критеріїв; друга – з

підготовкою до впровадження системи вимірювання, а саме планування процесу доступу до необхідних даних, побудова системи вимірювання, розробка конфігурації обробки і розподілу даних; третя процедура передбачає роботу по управлінню на основі критеріїв для розуміння процесів, що відбуваються при функціонуванні підприємства; четверта процедура є управління самою системою вимірювання, яке включає перевірку її оновлення і удосконалення, моніторинг відповідності критеріїв цілям організації.

Боб Фелпс, який очолював Британську аналітичну групу в McKinsey та був консультантом CCN Decision System з питань фінансових ризиків вважає, що секрет успіху компанії заснований на розумінні мілких деталей, що досягається за допомогою старого методу менеджера – системи вимірювань ефективності діяльності підприємства [8, с. xi]. Саме «правильні» системи вимірювання підтримують три основних принципи управління: ясність (чітке визначення цілі та винагорода за прогрес), об'єктивність (розуміння ключових чинників механізму створення цінності), командна робота (зосередження зусиль всіх співробітників в одному напрямку). Саме ясність є ключовим фактором зменшення затрат і збільшення ефективності. В якості проблем впровадження Боб Фелпс зауважує, що потребу у використанні системи вимірників визнають багато, але це не означає, що у них вдалось впровадити ефективно працюючу систему. Фінансові показники відображають ефективність рішень, ухвалених у минулому, і не орієнтуються на фактори, що забезпечують ефективність діяльності підприємства у майбутньому. Система вимірників ефективності як метод управління відрізняється від збалансованої системи показників виокремленням дій та результатів, факторів, що визначають та факторів, що є стимуляторами розвитку підприємства, а також врахуванням їх взаємозв'язку, акцентуючи увагу на значущість факторів розвитку.

Оскільки сьогодні вітчизняні промислові підприємства знаходяться в надзвичайно складних економічних умовах, які залежать від соціально-політичних процесів, що відбуваються в країні, то ефективність діяльності обумовлюється методами та інструментами, які використовує керівництво в

управлінні, на скільки повно вони реалізують функції управління через дію механізмів управління. Це спроможний забезпечити лише аналітичний економічний метод, який передбачає розгляд підприємства з позиції системного підходу, а саме з урахуванням процесів, механізмів, структурної організованості, форм їх прояву з однієї сторони, та місії, стратегій, стратегічних цілей з іншої. На рис.1.1 представлена структурна модель пропонованого аналітичного методу управління підприємства.

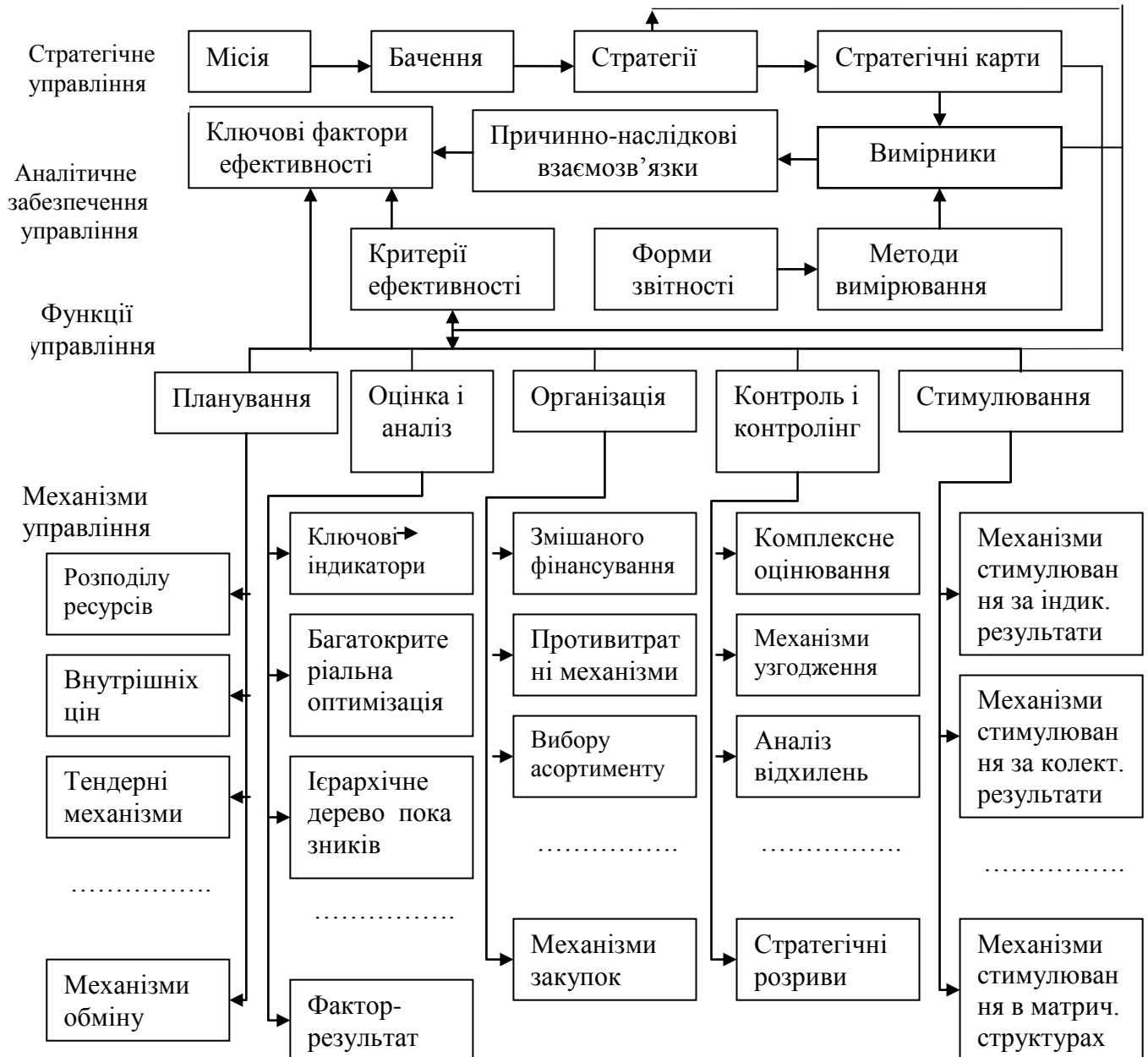

Рис.1.1 Структурна модель аналітичного методу управління

Дана структурна модель аналітичного методу ґрунтується на узагальненнях

змісту і структури сучасних економічних методів управління, зокрема збалансованої системи показників, стратегічних карт, призми ефективності, системи бізнес-вимірників. Одне з центральних місць в даному методі займають вимірники, критерії ефективності та ключові фактори ефективності, саме вони утворюють аналітичне забезпечення методу.

Отже, сучасні економічні методи управління все більше ґрунтуються на аналітичному забезпеченні, що дозволяє відносити їх до нового класу економічних методів управління: економіко-аналітичних методів управління. При цьому при налаштуванні нових методів управління на підприємстві в сучасних умовах, перш за все, слід звернути увагу на стан та на рівень розробки саме вимірників, критеріїв ефективності та ключових факторів ефективності, оскільки функції управління безпосередньо їх використовують.

Список використаної літератури

1. Денисов А.Ю. Экономическое управление предприятием и корпорацией. – М.: Издательство «Дело и Сервис», 2002. – 416 с.
2. Гриньова В. М. Управління підприємством в умовах розвитку ринку: Наукове видання / В. М. Гриньова, М. М. Новікова, О. М. Красносова та ін. – Харків : ХДЕУ, 2003. – 168 с.
3. Дороніна М.С. Управління економічними та соціальними процесами підприємства. Мнографія. - Харків: Вид. ХДЕУ, 2003. - 444с.
4. Кизим М. О. Збалансована система показників : Монографія / М. О. Кизим, А. А. Пилипенко, В. А. Зінченко. – Харків : ВД «ІНЖЕК», 2007. – 192 с.
5. Малярець Л. М. Збалансована система показників в оцінці діяльності підприємства. Монографія / Л. М. Малярець, А. В. Штереве́ря.- Харків: Вид. ХНЕУ, 2008. – 180 с.
6. Каплан Р. Стратегические карты. Трансформация нематериальных активов в материальные результаты / Пер с англ. Каплан Роберт С.,

- Нортон Дейвид П. –М.: ЗАО «Олимп-Бизнес», 2005. – 512 с.
7. Нили Энди, Адамс Крис, Кеннерли Майк. Призма эффективности: Карта сбалансированных показателей для измерения успеха в бизнесе и управления им / Пер. с англ.- Днепропетровск: Баланс-Клуб, 2003. – 400 с.
 8. Фелпс Боб. Умные бизнес-показатели: Система измерений эффективности как важный элемент менеджмента/ Пер. с англ. - Днепропетровск: Баланс Бизнес Букс, 2004. – 312 с.
 9. Измерение результативности компании / Пер. с англ. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2006. – 220 с.
 10. Малярець Л.М. Збалансована система показників як інструмент визначення стратегії підприємства в умовах кризи: монографія / Малярець Л.М., Ачкасова О.В. – Х. : Вид. ХНЕУ, 2012. – 304 с.
 11. Нивен Пол Р. Діагностика збалансованої системи показників: Підтримуючи максимальну ефективність / Пер. з англ.; [За наук. ред. М. Горського. – Дніпропетровськ : Баланс Бізнес Букс, 2006. – 256 с.

Мінєнкова О.В. Аналіз сучасних аналітичних методів управління діяльністю підприємства

В статті проведено аналіз сучасних аналітичних методів управління діяльністю промислових підприємств. Акцентована увагу на виокремленні переваг та недоліків економічних методів управління, які ґрунтуються на концепціях і методологіях інформаційних систем та ІТ-технологіях. Вказано складності налаштування даних методів на умови роботи вітчизняних підприємств. Детально проведений аналіз аналітичних економічних методів, які мають за основу збалансовану систему показників. В загальній системі управління підприємством оцінка діяльності є необхідною та найважливішою складовою. В статті обґрунтовано завдання, принципи оцінки діяльності підприємства за збалансованою системою показників. Оскільки сьогодні вітчизняні промислові підприємства знаходяться в надзвичайно складних

економічних умовах, які залежать від соціально-політичних процесів, що відбуваються в країні, то ефективність діяльності обумовлюється методами та інструментами, які використовує керівництво в управлінні, на скільки повно вони реалізують функції управління через дію механізмів управління. Це спроможний забезпечити лише аналітичний економічний метод, який передбачає розгляд підприємства з позиції системного підходу, а саме з урахуванням процесів, механізмів, структурної організованості, форм їх прояву з однієї сторони, та місії, стратегій, стратегічних цілей з іншої. В статті пропонується структурна модель аналітичного методу управління підприємства. Одне з центральних місць в даному методі займають вимірники, критерії ефективності та ключові фактори ефективності, саме вони утворюють аналітичне забезпечення методу.

Ключові слова: метод управління, аналітичний економічний метод управління, переваги і недоліки, налаштування, структурна модель аналітичного методу.

Миненкова Е.В. Анализ современных аналитических методов управления деятельностью предприятия

В статье проведен анализ современных аналитических методов управления деятельностью промышленных предприятий. Акцентируется внимание на выделении преимуществ и недостатков экономических методов управления, которые базируются на концепциях и методологиях информационных систем и IT-технологиях. Указаны сложности настройки данных методов на условия работы отечественных предприятий. Детально проведен анализ аналитических экономических методов, имеющих за основу сбалансированную систему показателей. В общей системе управления предприятием оценка деятельности является необходимой и самой важной составляющей. В статье обосновано задания, принципы оценки деятельности предприятия по сбалансированной системе показателей. Поскольку сегодня отечественные промышленные предприятия находятся в чрезвычайно сложных экономических условиях, зависящих от социально-политических процессов, которые происходят в стране,

то эффективность деятельности обуславливается методами и инструментами, которые использует руководство в управлении, на сколько полно они реализуют функции управления посредством действия механизмов управления. Это может обеспечить только аналитический экономический метод, предусматривающий рассмотрение предприятия с позиции системного подхода, а именно с учетом процессов, механизмов, структурной организованности, форм их проявления с одной стороны, и миссии, стратегий, стратегических целей в другой. В статье предложена структурная модель аналитического метода управления предприятия. Одно с центральных мест в данном методе занимают измерители, критерии эффективности и ключевые факторы эффективности, именно они образуют аналитическое обеспечение метода.

Ключевые слова: метод управления, аналитический экономический метод управления, преимущества и недостатки, настройка, структурная модель аналитического метода.

СВЕДЕНИЯ ОБ АВТОРАХ

Мінєнкова Олена Валентинівна – викладач, здобувач кафедри вищої математики та економіко-математичних методів Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця.

Контактна інформація: тел.: +380950791597 E-mail: elenkavl21@ramler.ru,
kafmath@hneu.ua

Миненкова Елена Валентиновна – преподаватель, соискатель кафедры высшей математики и экономико-математических методов Харьковского национального экономического университета имени Семена Кузнеця

Контактная информация: Тел.: +380950791597 E-mail: elenkavl21@ramler.ru,
kafmath@hneu.ua

Представленный материал раньше не публиковался и в другие издания не направлялся.